

*Są ludzie, którzy dają z radością,
I radość jest ich nagrodą.
/Gibran Kahlil Gibran/*

Dnia 28 listopada 2008 roku odeszła od nas profesor Wanda Nowak, emerytowany profesor w Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu, długoletni kierownik Zakładu Dydaktyki Matematyki na Wydziale Matematyki i Informatyki UAM.

Profesor Wanda Nowak urodziła się 21 maja w 1919 roku w Poznaniu. Egzamin dojrzałości złożyła w 1937 roku w Gimnazjum im. Dąbrówki w Poznaniu, a po dwuletniej nauce w Państwowym Pedagogium uzyskała, tuż przed wybuchem wojny, dyplom nauczyciela matematyki ówczesnej szkoły powszechnej.

Od najmłodszych lat była związana z wychowaniem i nauczaniem. Od roku 1937 aż do wybuchu wojny prowadziła drużynę harcerską przy 12. Szkole Powszechnej w Poznaniu, a w okresie nauki w Pedagogium organizowała kursy harcerskie szkolące instruktorów Związku Harcerstwa Polskiego.

Okres okupacji spędziła w Poznaniu. W ciągu tych lat, niezależnie od oficjalnej pracy w biurze, prowadziła tajne nauczanie.

Już w lutym 1945 roku, zaraz po wyzwoleniu Poznania, podjęła pracę w Szkole Podstawowej nr 1 w Poznaniu. Pracując zawodowo doskonaliła swoje kwalifikacje zdobywając kolejno tytuł magistra pedagogiki (1948 r) i magistra matematyki (1952 r) na Uniwersytecie Poznańskim. Od roku 1951 do 1969 pracowała jako nauczycielka matematyki w Technikum Energetycznym w Poznaniu, pełniąc równocześnie (od 1961 roku) funkcję kierownika Sekcji Matematyki w Okręgowym Ośrodku Metodycznym w Poznaniu.

W czasie 24 lat pracy pedagogicznej Profesor Wanda Nowak nie zaniechała pracy badawczej, co zaowocowało uzyskaniem w 1968 roku stopnia doktora, po obronieniu na Wydziale Nauk Pedagogicznych UAM dysertacji pt. *Odzwierciedlenie zasad nauczania w podręcznikach geometrycznych XX wieku.*

W 1969 roku przeszła do pracy w Uniwersytecie Adama Mickiewicza gdzie zorganizowała Zakład Matematyki w nowo utworzonym Wyższym Studium Nauczycielskim. Po likwidacji WSN w 1973 roku Zakład Matematyki został przejęty przez Instytut Matematyki UAM. W Instytucie Matematyki Profesor Wanda Nowak kierowała przez 23 lata najpierw Pracownią Dydaktyki Matematyki a następnie Zakładem Dydaktyki Matematyki.. Kontynuowała też działalność naukową w dydaktyce matematyki. W roku 1976 uzyskała na Wydziale Nauk Pedagogicznych UAM stopień doktora habilitowanego za pracę: *Modele akademickiego podręcznika logiki matematycznej dla studentów studiów nauczycielskich*, a w marcu 1987 roku otrzymała tytuł profesora nadzwyczajnego. Była promotorem blisko 300 prac magisterskich i 4 doktorskich, Autorką wielu recenzji artykułów i prac doktorskich, a także dorobku naukowego w dwóch, zakończonych powodzeniem, postępowaniach o tytuły profesorskie.

Dorobek naukowy Profesor Wandy Nowak to ponad 60 prac, w tym 3 monografie. Oprócz tego była Autorką wielu artykułów popularnonaukowych. Stworzyła podwaliny metodologii badań w dydaktyce matematyki konfrontując osiągnięcia metodologiczne nauk pedagogicznych z istniejącą rzeczywistością badawczą w dydaktyce matematyki.

Szczególnym osiągnięciem jest wydana w 1989 obszerna książka pt. *Konwersatorium z dydaktyki matematyki*. Współpracowała z wieloma ośrodkami zagranicznymi – z uniwersytetami w Halle, Berlinie, Jenie, Hamburgu, Bielefeld i Wyższą Szkołą Pedagogiczną w Dreźnie. Szeroka działalność badawcza i oświatowa Pani Profesor obejmowała współpracę z różnymi instytucjami, organizacjami i stowarzyszeniami naukowymi i oświatowymi, a także prace w Komisji Historycznej Związku Harcerstwa Polskiego.

Za swoją pracę otrzymała wiele nagród i odznaczeń w tym Medal Komisji Edukacji Narodowej, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, czterokrotnie Nagrodę Ministra III stopnia oraz , w roku przejścia na emeryturę, nagrodę I stopnia.

Po przejściu na emeryturę Pani Profesor, mimo problemów zdrowotnych, nie zaprzestała działalności i pracowała jeszcze 15 lat.

Wszyscy, którzy mieli okazję spotkać Panią Profesor na swojej drodze cenili Ją nie tylko ze względu na to, że była dobrym nauczycielem, wychowawcą i opiekunem naukowym, ale również (a może nawet przede wszystkim) dlatego, że była człowiekiem o wielkim sercu, zawsze gotowym do niesienia pomocy, skromnym w ocenie własnych dokonań i odnoszącym się z szacunkiem do wysiłków innych osób. Pozostanie na zawsze w naszej wdzięcznej pamięci.

Opracowała prof. dr hab. Maria Korcz